

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. An prima tonsura & Episcopatus sint Ordines, & quidem distincti à
cæteris?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

rum est Archiepiscopo in sui Suffraganei subditos exercere jurisdictionem) quod non est concessum, censetur esse prohibitum, atqui nullibi in jure concessum est Archiepiscopo, lui Suffragansi negligentiam, in jurisdictionis sua administratione supplere, ergo non potest: & ob hanc ipsam rationem neque ad Capitulum in tali casu jurisdictione Episcopi devolvitur (quod enim de beneficiis concessum est Capitulo, non debet ad alia prohibita exendi) neque ad Archiepiscopum, si Episcopus sit excommunicatus v. g. propter sumitum ex c. 1. b. t. in 6. Quod si tamen Episcopus omnino, aut absolute impeditus sit,

ad suæ jurisdictionis exercitium, vel ob amentiam, vel ob captivitatem apud hostes diutuinam &c. habebit interea Capitulum Ecclesie Cathedralis jurisdictionem in Diœcesis subditos, sicuti haber, vacante Sede, uti haberit in c. si Episcopus 3. b. t. in 6. quia enim perinde se habet in talis casu Ecclesia talis, ac si vacaret, consequenter etiam ad Capitulum, ad quod, Sede vacante, jurisdictione Episcopi transit, devolvetur in tali casu jurisdictione, donec Summus Pontifex aliter provideat, Coadjutorem deputando, vel Administratorem, aut Visitatorem, cum potestate etiam conferendi beneficia.

TITULUS XI.

DE TEMPORIBUS ORDINATIONUM, ET QUALITATE ORDINANDORUM.

SECTIO I.

De Ordinibus & Qualitate Ordinandorum, potestate ordinandi, & accidentibus Ordinationum.

g. I.

An prima tonsura, & Episcopatus sint Ordines, & quidem distincti à ceteris?

Probabiliter est, quod prima tonsura non sit Ordo Ecclesiasticus propriè dictus, sed mera dispositio ad Ordines, per quam sit tonsuratus capax Ordinum, jurisdictionis Ecclesiastice, privilegio-

rum, ac beneficiorum Ecclesiasticorum, cum enim per Ordines propriè dictos certa quædam potestas ad functionem aliquam Ecclesiasticam conferatur, ut ex Trident. habetur, per primam verò tonsuram nulla talis specialis potestas conferatur, sed tantum capax quis fiat ad Ordines licet accipiendos, consequenter Ordo propriè dictus non est: & hinc si in jure Canonico tonsura Clericalis Ordo v. g. dicitur, latè sumi debet nomen Ordinis. Episcopatum vero propriè dictum Ordinem esse communis est Canonistarum, & probabilitas sententia, qui proprium & distinctum Characterem imprimat, uti probaturum ex Can. 1. distinct. 21. & c. 1. de Ordinatis

dinus ab Episcopo, qui renuntiavit &c. & ex Trident. sess. 23. Canone 7. tum ex eo, quod distinctam materiam, & formam Episcopatus, ab aliis Ordinibus habeat, & diversam potestatem conferat, quam alii Ordines non conferunt: negari tamen non potest, quod ad sui exercitum prærequitat Episcopatus Sacerdotium, ita ut nec validè nec licet Ordinis Episcopalis functiones exerceri possint ab Episcopo non Sacerdote, & consequentes Episcopalis Ordo ad quætum tuuptus essentialiter includat Sacerdotium; ob quam causam aliqui dicunt, non quidem ad quætum distinctum esse Ordinem Episcopalem à Sacerdotio, esse tamen inadquætum distinctum, tanquam includens ab inclusio.

§. II.

De Ordinandis, & quinam jure divino inhabiles sint ad Ordines suscipiendos?

1. **I**n capax est iure divino suscipiendi Ordinis feminina, quod patet tum ex perpetuâ præxi, & traditione Ecclesiæ, tum quia Ordo eminentiam potestatis, dignitatis, officij &c. in Ecclesia inferit, quorum nihil feminis, quæ juxta Apostolum in Ecclesia docere non debent, & potius debent subesse, convenit: sed nec primæ tonsuræ capax est feminina, cum enim prima tonsura sit dispositio ad ulteriores Ordines, consequenter qui Ordinem incapax est, est etiam primæ tonsuræ incapax; & quamvis multus sermo sit, in jure Canonico, de feminis Diaconissis, conferit tamen non debet, quod hæ constitutæ fuerint in Ordine Diaconatus, sed taliter vocabantur,

quia vel per Diaconissam intelligebatur Abbatissa, vel quia conjuges Diaconorum erant, vel quia ad specialia quædam Ecclesiæ munera, que nullum quidem Ordinem requirunt, peculiarem tamen curam, & munditiam requirebant, fuerunt deputatae. 2. Incapax est Ordinis suscipiendi de jure Divino, non baptizatus Baptismo fluminis, ut patet ex c. 1. & 2. de Presbit. non bape. & ex eo, quod Baptismus fluminis sit prima janua Sacramentorum omnium. 3. Nulla est illius Ordinatio, qui per vim absolutam positivè dissentiens, & contra reclamans ordinatur, ut constat ex c. majores 3. §. item queritur de Bapt. & ex eo, quod Deus velit suorum Mysteriorum voluntarios Ministros. Et quamvis infans, & amens validè ordinari possint, positivè tamen dissentiens, & reclamans, nec validè ordinari potest, cum aliud sit non consentire, quod sit in ordinatione infantis, & amens, aliud sit positivè dissentire, quod sit in nostro casu. Quod si verò metu gravi cadente in virum constantem, extrinsecus, & injustè excuso, ad Ordines accipiendo cogatur aliquis, validè quidem ordinatur, cum tale voluntarium sit absolute voluntarium, voto tamen continentia, in susceptione Ordinum Sacerdotum inclusum, & Officii Canonici dicendi onere, non obligatur, cum hæ onera ab Ecclesia imposta, majorem libertatem requirant, quamquæ est à metu coacta, & non sunt essentialiter connexa.

O 3

§. III. Qui.